

שם למעלה, במקום שיש מלאכים, חוגגים ומכינים את כסא הכבוד. כי אין מי שיותר מתאים לשבת בגן-העדן ואין מי שהכי מתקרבת למעמד של צדקת. ואנו רק יכולים לקנא בהם שם, כי לכולם תהיה אוזן קשבת וכל אחד יהיה יכול לחלוק שם את בעיותיו. כל אחד שם יקבל מתנה או פרח ליום ההולדת, וכל מצטרף חדש יזכה שם לברכה וחיוך חם. ומיד תתארגנה להן מסיבות וארועים וקבלות פנים וקריאות שמחה ויהיה שם חם ונעים ומלבב והכל בזכות חנה שאבדה לנו והולכת לשמח אחרים במחוזות העליונים.

בשבילי, הרוח של הקיבוץ והחום של כפר-הנשיא מתגלם בחנה. מעל לתקנונים ולוועדות, מעבר לסיסמאות העזרה והערבות ההדדית, היתה לנו חנה. חנה לא דיברה, חנה פשוט ביצעה סיסמאות, בשקט, בצניעות ובחיוך. לא פחדתי מהקיבוץ החדש, שיתהווה לנו, הרי יש את חנה שתשמור על הרוח והאחוה.

חנה, אנא תאצילי עלינו קצת מרוחך כדי שנעמוד בפרץ, כדי שנתגבר ונוכל, כדי שנשמור על צלם הרוח האנושית והאהבה בין בני האדם.

ובגעועינו העזים אליך נזכור את מה שהענקת לכולנו.